KONINKRIJK BELGIE.

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE
LEGISLATION - WETGEVING
L
15-07-1983
overgemaakt aan de M.
overgemaakt aan de H.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 11e januari 1983 door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de centra voor maatschappelijk werk", heeft de 30e juni 1983 het volgend advies gegeven :

I. VOORWERP EN DOEL VAN HET ONTWERP.

Tot nu toe zijn de erkenning en subsidiëring van centra voor maatschappelijk werk gewestelijk geregeld. In de mate waarin zij de Vlaamse Gemeenschap aanbelangen, zijn zij vervat in :

1° het koninklijk besluit van 24 mei 1976 tot bepaling, voor het Vlaamse Gewest, van de regels voor de erkenning van centra voor maatschappelijk werk en voor de betoelaging van die centra (Belgisch Staatsblad van 2 september 1976);

2° het koninklijk besluit van 14 maart 1978 tot bepaling, voor het Brusselse Gewest, van de regels voor de erkenning van centra voor maatschappelijk werk en voor de betoelaging van die centra (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1978).

Die gewestelijke benadering is hierdoor te verklaren, dat artikel 1, I, 2°, van het koninklijk besluit van 8 januari 1975 tot afbakening, binnen het raam van de huidige bevoegdheden van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, van de gebieden waarin een gedifferentieerd regionaal beleid, gedeeltelijk of in zijn geheel, verantwoord is (Belgisch Staatsblad van 13 februari 1975) - koninklijk besluit dat getroffen werd in uitvoering van de wet van 1 augustus 1974 tot oprichting van gewestelijke instellingen, in voorbereiding van de toepassing van artikel 107quater van de Grondwet - de erkenning en de toekenning van toelagen aan centra voor maatschappelijk werk had aangemerkt als een gewestelijke aangelegenheid in de zin van de genoemde wet van 1 augustus 1974, zoals deze toen luidde.

.../...

Nog tijdens de voorlopige fase van de staatshervorming werd de bedoelde materie echter van de bevoegdheidssfeer van de Gewesten overgeheveld naar die van de Gemeenschappen bij artikel 3, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 6 juli 1979 tot afbakening van de aangelegenheden inzake het beleid van bijstand aan personen, gezinnen en diensten alsmede de jeugdbescherming, waarin een verschillend gemeenschapsbeleid verantwoord is (Belgisch Staatsblad van 10 juli 1979), koninklijk besluit dat getroffen werd in uitvoering van de wijzigingen die de wet van 5 juli 1979 inmiddels aan de reeds vermelde wet van 1 augustus 1974 had aangebracht en die met de onveranderde bepalingen van de wet van 1 augustus 1974 naderhand werden gecoördineerd tot de wet van 20 juli 1979 tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en gewestinstellingen.

Ook volgens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de erkenning en subsidiëring van de centra voor maatschappelijk werk te kwalificeren als een gemeenschapsaangelegenheid. De wet zelf vermeldt weliswaar die aangelegenheid niet als zodanig, doch uit de parlementaire voorbereiding van de wet blijkt dat, waar zij in artikel 5, § 1, II, 2°, "het beleid inzake maatschappelijk welzijn" als persoonsgebonden aangelegenheid in de zin van artikel 59bis, § 2 bis, van de Grondwet vermeldt, daaronder onder meer het beleid inzake centra voor maatschappelijk werk moet worden verstaan (Gedr. St. Senaat, zitt. 1979-1980, nr. 434-1, blz. 7 en nr. 434-2, blz. 125).

Het voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve heeft tot doel de ter zake respectievelijk voor het Vlaamse en voor het Brusselse Gewest geldende regelingen te vervangen door één enkele regeling voor de ganse Vlaamse Gemeenschap.

De koninklijke besluiten van 24 mei 1976 en 14 maart 1978 verschillen niet wezenlijk van elkaar, met uitzondering van de bedragen van de subsidies, die voor de centra van het Brusselse Gewest gevoelig hoger werden bepaald dan voor de centra van het Vlaamse Gewest.

Het besluit-in-ontwerp neemt zoveel mogelijk de bepalingen van de vermelde koninklijke besluiten letterlijk over. Het reduceert ook het verschil tussen de subsidiebedragen voor de centra van het Nederlandse taalgebied en die voor de centra van Brussel-Hoofdstad, met behoud nochtans van een zeker verschil.

De koninklijke besluiten van 24 mei 1976 en 14 maart 1978 zijn destijds niet voor advies aan de Raad van State voorgelegd.

+

II. ALGEMENE OPMERKINGEN.

A. Geen enkele wet of decreet regelt de erkenning en de subsidiëring van centra voor maatschappelijk werk.

Zoals echter de Koning geacht wordt uit artikel 29 van de Grondwet de bevoegdheid te putten om de regelen te bepalen volgens welke de uitgaven zullen geschieden waartoe een begrotingswet de machtiging verleent, moet ook de Executieve van een Gemeenschap geacht worden een dergelijke bevoegdheid te bezitten, ook al komt in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 geen uitdrukkelijke bepaling voor die als de tegenhanger van artikel 29 van de Grondwet zou kunnen worden beschouwd.

Het hoeft echter geen betoog dat, wegens het ontbreken van enige andere rechtsgrond, de betrokken centra voor maatschappelijk werk op de door het ontwerp verleende voordelen slechts aanspraak zullen kunnen maken in zoverre daartoe bij decreet de nodige begrotingskredieten ter beschikking worden gesteld, zoals trouwens uitdrukkelijk gepreciseerd wordt in artikel 9 van het ontwerp. Een dergelijke regeling behelst het gevaar van een willekeurige ongelijke behandeling, te meer daar

het ontwerp vaste subsidiëringsbedragen vermeldt. Om dat gevaar uit de weg te gaan, zou het ontwerp moeten worden aangevuld met voorschriften die de gelijkheid in behandeling zouden waarborgen wanneer de begrotingskredieten ontoereikend zouden zijn om de subsidies integraal aan alle in aanmerking komende centra uit te keren (bv. de evenredige vermindering van alle uitkeringen die tijdens die periode worden verleend).

+

B. Voor de invoering ten voordele van de centra van het Brusselse Gewest van een andere subsidieregeling dan die ten voordele van de centra van het Vlaamse Gewest, kon destijds een voldoende rechtvaardiging worden gevonden in het feit dat het om een gewestelijke aangelegenheid ging, vermits een van de doeleinden van de reeds vermelde wet van 1 augustus 1974 precies was voor een aantal materies ervan, waaronder de materie die hier ter sprake komt, het voeren van een verschillend gewestelijk beleid in elk van de drie Gewesten bedoeld in artikel 1 van die wet mogelijk te maken.

Sedert de bedoelde materie echter overgedragen werd aan de Gemeenschappen, is een onderscheid in behandeling naar gelang van het Gewest waarin het te subsidiëren centrum gelegen is, op zichzelf genomen niet meer relevant.

Als redenen voor de gunstiger regeling ten voordele van de centra van Brussel-Hoofdstad wordt in de bij het ontwerp gevoegde toelichtende nota aangevoerd, dat het uniform maken van de subsidiebedragen, door het optrekken van de subsidiebedragen tot op het niveau van die voor Brussel-Hoofdstad, om budgettaire redenen niet mogelijk is, maar dat een vermindering van de subsidies voor de centra van het laatstgenoemde gebied niet te verantwoorden zou zijn aangezien die centra minder mogelijkheden hebben om andere financieringsbronnen aan te spreken.

.../...

De beperktheid van de budgettaire middelen kan echter geen geldige reden opleveren voor een verschil in behandeling tussen diverse centra. Dat verschil zal bijgevolg alleen aanvaardbaar zijn in zoverre de centra van Brussel-Hoofdstad waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, inderdaad over minder andere financieringsbronnen zouden beschikken of daartoe enige andere objectieve reden zou kunnen worden aangevoerd.

+

III. ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

De tweede en de derde verwijzing dienen te worden geschrapt.

De vierde verwijzing vervange men door een verwijzing naar het nodige en inmiddels bekomen akkoord van de Gemeenschapsminister bevoegd voor Financiën en Begroting inzake gemeenschapsaangelegenheden, met vermelding van de datum van dat akkoord (zie artikel 24 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole).

Het is daarentegen niet gebruikelijk de datum van het advies van de Raad van State in de aanhef van een besluit te vermelden.

In de zesde vermelding leze men : "Op de voordracht van ...

+

Bepalend gedeelte.

Men late de met een Romeins cijfer aangegeven rubrieken waarin het ontwerp is ingedeeld telkens voorafgaan door het woord "Hoofdstuk".

.../...

Acht men het nodig een artikel of een lid van een artikel verder onder te verdelen, dan dienen die als volgt te worden genummerd : 1°, 2°, 3°, enz., en niet alleen maar met een nummer of een streepje te worden aangegeven.

+

Artikel 1.

Het besluit-in-ontwerp draagt een aantal bevoegdheden op aan een lid van de Executieve en artikel 1 preciseert dat bedoeld wordt "de Gemeenschapsminister die belast is met de uitoefening van de bevoegdheden inzake Gezin en Welzijnszorg".

Hierbij moet worden opgemerkt dat de Executieve blijkens artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in beginsel haar bevoegdheden collegiaal dient uit te oefenen (1), met het gevolg dat zij geen volledige sectoren van het beleid doch alleen een aantal beperkte bevoegdheden aan haar leden kan delegeren.

Bovendien kan het treffen in aparte besluiten van bijzondere delegatieregelingen alleen maar tot verwarring en onzekerheid leiden, wanneer, zoals in casu , er een besluit bestaat dat de delegatie van de beslissingsbevoegdheden op een algemene wijze regelt (zie besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982, Belgisch Staatsblad van 5 februari 1982).

Men schrappe derhalve de definitie van Minister en vervange, overal in het ontwerp, "Minister" door "Executieve".

Mocht men niettemin toch een bijzondere regeling willen invoeren, dan ware het, wegens het permanente karakter van het besluit-in-ontwerp, wenselijk, wat betreft de manier van aanwijzen

.../...

---

(1) Zie het advies L. 15.402/1. van 23 maart 1983 van de afdeling wetgeving van de Raad van State over een ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve.

van het bevoegde lid van de Executieve, aan te sluiten bij de terminologie die in de artikelen 4, 5 en 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt gehanteerd bij de opsomming van de bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten, eerder dan bij de titulatuur die voor de huidige leden van de Executieve nominatim werd ingevoerd bij het besluit van de Executieve van 18 januari 1982. Men spreke dan, mede gelet op het feit dat nooit een volledige sector van het beleid kan worden gedelegeerd, bijvoorbeeld van : "het lid van de Vlaamse Executieve tot wiens bevoegdheid meer in het bijzonder de bijstand aan personen behoort", of nog beter : "het lid van de Vlaamse Executieve tot wiens bevoegdheid meer in het bijzonder het maatschappelijk welzijn behoort".

+

In de mate van het mogelijke zouden termen en uitdrukkingen zoals "beroepsmatig maatschappelijk werk", "noodsituaties die de ontplooiing belemmeren", die tot nu toe geen specifieke juridische inhoud hebben, duidelijker moeten worden omschreven.

+

Gemakshalve voege men, in het eerste lid, b), na de woorden : "centrum voor maatschappelijk werk" de zinsnede in : "hierna genoemd het centrum", wat zal toelaten verder in de tekst overal "het centrum" te schrijven en niet telkens de benaming volledig te moeten herhalen.

De taak van de centra vertoont grote gelijkenissen met die van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Een dubbel onderscheid lijkt wel te zijn : 1° dat onder de centra voor maatschappelijk werk geen openbare instellingen te verstaan zijn; 2° dat de centra voor maatschappelijk werk niet bedoeld zijn om financiële hulp te bieden.

.../...

De bepaling van het tweede lid is geen element van de definitie en hoort bovendien enkel thuis in een commentaar.

+

In het eerste lid voege men het voorzetsel "onder" toe aan de inleidende zin en schrappe het onder a) en onder b).

+

Artikel 2.

Ten einde duidelijker te laten uitkomen dat het ontwerp niet tot doel heeft het statuut van de centra voor maatschappelijk werk te bepalen, doch enkel de subsidiëring van die centra en de met het oog daarop vereiste erkenning, brenge men de inhoud van dit artikel over naar artikel 4, waarin precies de erkenningsvoorwaarden worden opgesomd. Het zou daarin de onder 1° opgenomen verwijzing kunnen vervangen, na aanpassing van de inleidende zin en vervanging van de indeling in nummers door een indeling in littera's (a) binnen de plaatselijke gemeenschap ...; b) samen ...; enz.). Het punt 5 (signaleren van knelpunten en tekorten aan de bevoegde instanties) is zodanig algemeen, dat het zonder bezwaar kan worden weggelaten.

De plaats in hoofdstuk I vrijgekomen door de overbrenging van de inhoud van artikel 2 naar artikel 4 zou dan kunnen worden benut om het werkelijke voorwerp van het ontwerp aan te geven, door de invoeging van de volgende bepaling :

"Artikel ...-

Binnen de perken van de begrotingskredieten verleent de Vlaamse Executieve overeenkomstig de bepalingen van dit besluit subsidies aan de centra voor maatschappelijk werk die te dien einde door haar zijn erkend".

De artikelen 3 en 9 zouden dan overbodig worden en kunnen worden geschrapt.

Artikel 4.

In dit artikel worden de erkenningsvoorwaarden bepaald.

Een aantal van de voorwaarden (bv. die opgesomd onder 3°, 4°, 5° en 7°), brengen echter zo zware verplichtingen mee, dat het voor vele centra slechts mogelijk zal zijn eraan te voldoen indien ze de zekerheid hebben subsidies te zullen ontvangen, zekerheid die ze echter enkel zullen kunnen krijgen na te zijn erkend.

Om die moeilijkheid op te vangen, wordt in overweging gegeven inzake de voorwaarden voor erkenning een onderscheid te maken tussen voorwaarden waaraan reeds bij de aanvraag moet voldaan zijn en voorwaarden nopens welke het centrum de verbintenis moet aangaan er binnen een bepaalde termijn (bv. drie maanden) aan te voldoen.

De sanctie op het niet nakomen van die verbintenis zou de intrekking van de erkenning kunnen zijn. Te dien einde zou artikel 8, eerste streepje, kunnen worden aangevuld met de woorden : "of de verbintenissen aangegaan bij de erkenningsaanvraag, niet naleeft binnen (de drie maanden) na de betekening van de erkenning;".

+

Men redigere 2° beter als volgt :

"2° opgericht zijn hetzij onder de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel, hetzij door ... (verder zoals in het ontwerp).

+

Men stelle 3° als volgt :

"3° beroepskrachten in dienst hebben die ofwel houder zijn van een diploma van maatschappelijk assistent bedoeld in de wet van 12 juni 1945 tot bescherming van de titel van maatschappelijk assistent, ofwel houder zijn van een diploma van gegradueerde sociaal verpleger bedoeld in het koninklijk besluit van

17 augustus 1957 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder het diploma van vroedvrouw, verpleger of verpleegster wordt toegekend, of houder zijn van een titel die met toepassing van artikel 25, 3°, van hetzelfde koninklijk besluit van 17 augustus 1957 hiermee werd gelijkgesteld, ofwel houder zijn van een met de genoemde diploma's gelijkwaardig verklaard buitenlands diploma;".

+

Daar de toegankelijkheid voor publiek enkel voor het centraal consultatiebureau zou gelden, redigere men 5° als volgt : "5° beschikken over een centraal secretariaat, alsmede over een centraal consultatiebureau dat gedurende ten minste dertig uur per week toegankelijk is voor het publiek;".

+

Door het opleggen, in 7°, van de 45 uren-norm wil men de centra verplichten hun deuren gedeeltelijk buiten de gewone kantooruren open te stellen voor het publiek.

Om dat doel met zekerheid te bereiken, vulle men het ontwerp aan met een bepaling die de centra verbiedt de gelijktijdige openingsuren van afdelingen meer dan eenmaal in rekening te brengen.

+

Rekening houdend onder meer met de opmerking gemaakt bij artikel 2, stelle men 9° als volgt :

"9° het bewijs leveren gedurende ten minste zes maanden vóór de aanvraag de onder 1° opgesomde opdrachten te hebben vervuld, met ten minste één voltijds bezoldigde beroepskracht zoals bedoeld onder 3°;".

+

Volgens de gemachtigde ambtenaar beoogt men met 10° dat het centrum zich moet schikken naar de algemene voorschriften die bij wet, decreet of besluit zijn vastgesteld. Omdat deze

verplichting ook geldt zonder deze uitdrukkelijke vermelding, kan 10° worden weggelaten.

+

Artikel 5.

Voor 3° en 5° geldt ook de algemene opmerking gemaakt bij artikel 4 : op het ogenblik van de aanvraag hebben de centra misschien nog niemand in dienst en ook nog geen organisatie uitgebouwd.

Er wordt derhalve voorgesteld 3° en 5° in dit artikel te schrappen. De beide voorwaarden zouden als een afzonderlijk (nieuw artikel kunnen worden ingevoegd (bv. na artikel 7) als een verplichting waaraan moet voldaan worden onmiddellijk na de erkenning

+

Artikel 6.

Ten einde er geen twijfel over te laten bestaan om welke diensten het gaat, schrijve men in fine van het eerste lid "een verslag van de in artikel 13 bedoelde dienst".

Overeenkomstig artikel 10, 1°, tweede volzin, worden de subsidies toegekend naar rato van het aantal betrekkingen dat bij de erkenning als subsidieerbaar werd aanvaard. Het komt derhalve logisch voor die bepaling over te hevelen naar artikel 6, waar tussen het eers en het tweede lid de volgende bepaling zou kunnen worden ingevoegd "In de erkenning wordt bepaald hoeveel betrekkingen er als subsidieerbaar worden aanvaard".

Het laatste lid is overbodig en moet derhalve worden geschrapt.

+

.../...

Artikel 7.

Vermits, met uitzondering van haar geldigheidsduur, de eerste erkenning in niets afwijkt van de volgende erkenningen, heeft het geen zin te spreken van een "voorlopige" erkenning.

De volgende tekst wordt voorgesteld :

"De erkenning geldt voor een periode van twaalf maanden; zij gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de aanvraag.

De erkenning kan telkens voor een periode van vijf jaar worden verlengd. De verlenging gaat in onmiddellijk na het verstrijken van de vorige periode van erkenning, wanneer het centrum bij aangetekend schrijven de verlenging heeft gevraagd uiterlijk drie maanden vóór het verstrijken van de erkenning; zoniet gaat zij in ...".

+

Artikel 10.

Het ware logischer en overzichtelijker artikel 10 in paragrafen in te delen, waarbij in de eerste paragraaf de inleidende zin en 1° en 2° van het eerste lid zouden worden opgenomen en in de tweede paragraaf 3° van het eerste lid en het tweede lid.

+

Luidens 1° , derde volzin, komen bijkomende betrekkingen slechts voor subsidiëring in aanmerking na instemming van de Minister.

Dat voorschrift hoort thuis in de bepalingen betreffende de erkenning.

.../...

Als het de bedoeling is de verhoging van het aantal subsidieerbare betrekkingen enkel afhankelijk te maken van de goedkeuring van de Minister en die verhoging dus niet te onderwerpen aan een volledig nieuw onderzoek, voege men tussen de artikelen 8 en 9 de volgende bepaling in :

"Artikel ...-

In de loop van de erkenning kan de Executieve, op verzoek van het betrokken centrum en na verslag van de in artikel 13 bedoelde dienst, het aantal subsidieerbare betrekkingen verhogen".

In het eerste lid herschrijve men dan 1° als volgt :

"1° een tegemoetkoming in de loonkosten van de beroepskrachten die de in artikel 4 bedoelde betrekkingen vervullen. Deze tussenkomst wordt forfaitair vastgesteld op 460.000 fr. per jaar, per voltijds tewerkgestelde beroepskracht. Voor de deeltijds tewerkgestelde beroepskrachten wordt de subsidie vastgesteld in verhouding tot hun prestatie, met dien verstande dat om voor subsidiëring in aanmerking te komen een deeltijdse beroepskracht ten minste tweevijfde van een volledige prestatie moet leveren".

In 2° van het eerste lid, schrijve men : "artikel 4" in plaats van "art. 4".

Met betrekking tot de deeltijdse werkkrachten is er in 2° geen sprake van het minimum van tweevijfde, vermeld in 1°. Als het de bedoeling is ook hier deze minimumtewerkstelling te eisen, zou zulks uitdrukkelijk moeten worden bepaald.

.../...

De eenvoudigste oplossing zou er dan in bestaan - althans indien wordt ingegaan op de hierboven gesuggereerde indeling van artikel 10 in twee paragrafen - in de voor 1° voorgestelde tekst, de laatste volzin (Voor de deeltijds tewerkgestelde ...) weg te laten en § 1 aan te vullen met een als volgt gesteld tweede lid :

"Voor de deeltijds tewerkgestelde beroepskrachten worden de subsidies vastgesteld in verhouding tot hun prestaties, met dien verstande ... (verder zoals hierboven voorgesteld)".

+

Het 3° van het eerste lid en het tweede lid herschrijven als volgt :

"§ 2. De bedragen vermeld in § 1 zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk.

Onverminderd het hierna bepaalde, gebeurt die koppeling overeenkomstig de regelen vastgesteld door de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting ... (met vermelding van het volledige opschrift van die wet) ... .

De bedragen worden gekoppeld aan de spilindex 216,36 (rang 41); ze worden opnieuw berekend op 1 januari van elk jaar door de coëfficiënt $1,02^n$ erop toe te passen, waarbij n het verschil in rang aangeeft tussen de hierboven vermelde spilindex en die welke op de voormelde datum is bereikt".

+

.../...

Artikel 11.

Dit artikel handelt over de voorschotten die de Minister kan toekennen.

Het ware wenselijk in het ontwerp ook een bepaling nopens de vereffening van de subsidies in het algemeen op te nemen, die zou kunnen worden ingevoegd tussen de artikelen 10 en 11 en als volgt zou kunnen luiden :

"Artikel ...-

De subsidies worden per kalenderjaar toegekend aan het centrum dat :

1° ...

2° ... .

(Hier kunnen dan de voorwaarden van subsidiëring vermeld in artikel 12 worden opgenomen, maar dan voorafgegaan door een letter in plaats van door een nummer).

Wanneer de subsidie die aan een centrum toekomt niet op een volledig kalenderjaar betrekking heeft, wordt zij in evenredige mate verminderd".

+

In artikel 11 is er sprake van "het dienstjaar". Volgens de gemachtigde ambtenaar bedoelt men het begrotingsjaar (dat samenvalt met het kalenderjaar). Zulks zou duidelijker uit de tekst moeten blijken.

.../...

Het laatste lid van artikel 11 stelle men als volgt : "Wanneer subsidies werden uitbetaald die niet verschuldigd zijn, wordt het bedrag ervan in mindering gebracht van ... (verder zoals in het ontwerp) ...".

+

Artikel 12.

Zoals hierboven voorgesteld, kan de inhoud van dit artikel opgenomen worden in een vóór artikel 11 in te voegen bepaling die de toekenning van de subsidies tot voorwerp zou hebben.

Men stelle 1° beter als volgt : "erkend zijn ... overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van dit besluit".

De delegaties van normatieve bevoegdheid vervat in de punten 2, 6 en 8 zijn niet in overeenstemming met artikel 2, 1, a, van het algemeen besluit van 28 januari 1982 van de Vlaamse Executieve houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve; ze zijn bovendien niet overeen te brengen met het in artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vervatte beginsel dat de Executieven hun bevoegdheden collegiaal uitoefenen (zie het reeds vermelde advies L. 15.402/1 van de afdeling wetgeving van de Raad van State).

Indien wordt ingegaan op de bij artikel 2 gedane suggestie, moet de verwijzing in 3° dienovereenkomstig worden aangepast.

.../...

In 4° schrijve men : "... ter kennis brengen van ...".

Volgens de verschafte toelichtingen, is het de bedoeling met 8° aan de centra de verplichting op te leggen om, aan de hand van door het bestuur toegezonden formulieren, aan de overheid inlichtingen te verschaffen welke deze moeten in de mogelijkheid stellen zich een idee te vormen over bepaalde evoluties in de maatschappij. De tekst zou zulks duidelijker moeten tot uiting brengen en meteen doen blijken waarin de bij 8° opgelegde verplichting verschilt van die opgelegd bij 9°.

Men stelle 9° als volgt :

"9° jaarlijks vóór 1 april aan de ... de volgende bescheiden over de werking van het centrum mededelen :

a) een verslag betreffende de activiteiten van het voorbije jaar;

b) een staat ...;

c) een afschrift van de loonfiches over het voorbije jaar van de personen ...;

d) de lijst waarvan sprake in artikel 4, 7°".

+

Artikel 13.

De tweede volzin stelle men als volgt : "Zij hebben vrije toegang tot de lokalen van het centrum en hebben het recht zonder verplaatsing alle administratieve stukken te raadplegen".

+

Artikel 14.

Volgens de toelichtingen verstrekt door de gemachtigde ambtenaar, is dit artikel zo te verstaan dat de erkenningen verleend op grond van de bestaande regelingen geldig blijven voor de duur waarvoor ze werden verleend, op voorwaarde dat het betrokken centrum zich binnen het jaar na de bekendmaking van de nieuwe regeling naar de overige voorschriften van die regeling schikt.

Om onder meer ook die bedoeling beter tot uiting te brengen, stelle men het artikel als volgt :

"De centra die vóór de inwerkingtreding van dit besluit erkend werden hetzij op grond van het koninklijk besluit van 24 mei 1976 tot bepaling, voor het Vlaamse Gewest, van de regels voor de erkenning van centra voor maatschappelijk werk en voor de betoelaging van die centra, hetzij op grond van het koninklijk besluit van 14 maart 1978 tot bepaling, voor het Brusselse Gewest, van de regels voor de erkenning van centra voor maatschappelijk werk en voor de betoelaging van die centra, worden voor de termijn waarvoor zij werden erkend,geacht te zijn erkend op grond van dit besluit. Zij dienen zich evenwel, binnen het jaar te rekenen vanaf de bekendmaking van dit besluit, te schikken naar de bepalingen ervan".

+

Artikel 15.

Benevens de algemene opmerking die hierboven reeds in verband met dit artikel werd gemaakt, moet nog het volgende worden aangestipt :

.../...

a) de bedoeling - zoals ze door de gemachtigde ambtenaar is verwoord - dat de regeling enkel zou gelden voor de centra wier activiteiten uitsluitend (of althans hoofdzakelijk) in Brussel-Hoofdstad te situeren zijn, blijkt niet uit de tekst;

b) de tekst preciseert niet of inzake de subsidies voor deeltijds tewerkgestelde beroepskrachten dezelfde beperkingen gelden als die bepaald in artikel 10, 1°;

c) artikel 15 is, juridisch bekeken, geen overgangsbepaling en dient derhalve naar hoofdstuk III te worden overgebracht.

+

Artikel 16.

Men schrijve : "Het koninklijk besluit van 24 mei 1976 ... centra, gewijzigd door het koninklijk besluit van 14 april 1977, en ...".

+

Artikel 17.

Daar de subsidies per begrotingsjaar worden toegekend en de bedragen van de nieuwe regeling verschillen van die van de vroegere regelingen, zouden administratieve verwikkelingen worden voorkomen, indien men de nieuwe regeling op 1 januari van een bepaald jaar zou kunnen laten ingaan, wat volgens de gemachtigde ambtenaar tot de mogelijkheden behoort.

+

Artikel 18.

Gelet op het bepaalde in artikel 74, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de in uitvoering van die wetsbepaling verrichte verdeling van de taken van voorbereiding en uitvoering van de beslissingen van de Executieve, dient deze bepaling te worden geschrapt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	G. BAETEMAN,	kamervoorzitter,
	J. NIMMEGEERS, J. BORRET,	staatsraden,
	G. VAN HECKE, F. DE KEMPENEER,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw :	S. VAN AELST,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. A. VANDENDRIESSCHE, adjunct auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

S. VAN AELST. G. BAETEMAN.